

Straffedomme, der i Aarenes Løb var overgaaet Elith Jensen, og omtalte derefter den Kommissionsdomstol, der efter Direktør Kyhls Død ved egen Haand var nedsat i April 1938 til grundig Undersøgelse af de af Elith Jensen mod Ledelsen af »Forenede danske Motorejere« rejste Sigtelser for straffbare Forhold samt andre i Forbindelse hermed staaende Forhold. Efter Undersøgelens Afslutning afgav Anklagemyndighedens Repræsentant under Sagen, Politiadvokat Bach, Indberetning til Justitsministeriet, og i Overensstemmelse med hans Indstilling, der blev tiltraadt af Rigsadvokaten, rejstes Tiltale mod Kontorchefen i Forsikringsafdelingen og mod den statsautoriserede Revisor, der havde haft Selskabernes Revision, samt mod en Filialbestyrer af en Forsikringsafdeling. Ved Byrettens Dom af 24. Maj 1940 dømtes Kontorchefen bl. a. for Meddelagtighed i Bedrageri, og det kunde anses for givet, at ogsaa Direktør Kyhl havde været ansvarlig, ligesom han havde været bekendt med urigtig Regnskabsaflæggelse for 1936. Derimod maatte det anses for tvivlsomt, om det ved Byretsdommen var godtgjort, at Elith Jensen havde haft Ret i sin Anklage. De to Forhold, som ved Byretsdommen var anset for straffbare, havde Elith Jensen overhovedet ikke nævnt i sine Anmeldelser, og det maatte i det hele taget siges, at de fleste og vigtigste af de Sigtelser for bestemte straffbare Forhold, som Elith Jensen havde fremsat, ikke var blevet bekræftet ved Kommissionsdomstolens Undersøgelse. — Under de Overvejelser, som efter Byretsdommens Afsigelse var taget op i Justitsministeriet, var Ministeren personlig gaaet stærkt ind for nu at faa en endelig Afgørelse af denne Sag og dens forskellige Udløbere, idet det var hans bestemte Mening, at hvis det skønnedes rimeligt og billigt, at Elith Jensen skulde have Oprejsning, maatte der ogsaa kunne findes Udveje derfor. Det var nu Ministerens Hensigt at anmode en fuldstændig upartisk Voldgiftsret om at gennemgaa hele Sagen og træffe Afgørelse om, hvorvidt der ud fra et rent Billighedshensyn bør gives Elith Jensen Oprejsning, og i bekræftende Fald bestemme, hvilken Oprejsning der skal ydes ham. Behandlingen skulde ikke blot angaa de Elith Jensen overgaaede Straffedomme, men Sagen i sin Helhed, altsaa ogsaa Politiets, Anklagemyndighedens og Justitsministeriets Forhold i de Elith Jensen'ske Sager. Ministeren agtede da at anmode den særlige Klageret, hvis Opgave netop er at afgøre, hvorvidt der bør gives Oprejsning for tidligere truffne Afgørelser, om at paatage sig Hvervet som Voldgiftsret i denne Sag. — Ogsaa det i Forespørgselsens andet Led stillede Spørgsmaal vilde blive behandlet af den særlige Klageret, og saa længe dennes Afgørelse ikke var truffet, vilde Ministeren anse det for urigtigt at fremkomme med nogen Udtalelse.